

Той претърпѣ отъ рѣцѣ-тъ на беззаконни-
цы-ты болкы-ты и мѣкы-ты на само-то рас-
пятіе. И най мѣчно-то отъ всичко, и което
очи-тъ челоуѣчески не видѣли, и не могатъ
да видѣтъ є, че той ся ранилъ за наши-ты
престѣпленія, и ся билъ за беззаконія-та
ни; на Бога было угодно да Го рани! Ду-
ша-та му станѣла приношеніе за грѣхъ-тъ.
Самъ Богъ знае величинѣ-тъ на страданія-та
му. Самъ като помислилъ той тыя страданія,
ето голѣмы капкы отъ крѣвавъ потъ капѣтъ
отъ Него на землѣ-тъ въ Гетсиманскѣ-тъ
градинѣ; и като былъ посредъ тыя страданія,
извикалъ: “Отче мой, Отче мой, защо мя
си оставилъ.”

2) Потрѣбно ли было да умре Сынъ-тъ
Божій за спасеніе-то ни? То наистинѣ сме
были изгубени. Никоя крѣвъ освѣтъ Неговѣ-
тъ не могла ли да умилистити Бога за грѣ-
хове-ты ни? То наистинѣ грѣхъ-тъ є лошо
и горчиво нѣщо. Несумненно, Богъ го нена-
вижда, и ще накаже оныя, които грѣшѣтъ. За-
щото когато неговъ-тъ единороденъ Сынъ раз-
мѣни грѣшници-ты, Богъ не Го пожали, но Го
остави да страдае до смъртъ. Не щемъ ли да
напразимъ грѣхъ-тъ, и да плачемъ за него
предъ Бога, и да бѣгае отъ него като отъ
най лошо нѣщо?

3) Христосъ самоволно ли претърпѣ за
насъ, и Баща-та самоволно ли предаде Сы-
на си да умре съ такава смъртъ? То Ба-
ща-та и Сынъ-тъ ны обычатъ съ бескрайнѣ